

installeret i et enkelt lille Værelse paa en fjerde Sal i Berlin; dets Betydning er, saa vidt det kan skønnes, af et lignende beskeden Format. Blandt dets Medarbejdere nævnes det ærede Medlem Hr. Schmidt og Pastor Tonnesen, Rendsborg; dets Orientering er nærmest i Retning af det tyskskationale Parti. Forfatteren af den her omhandlede Artikel, Hr. Nis Petersen, kender man godt i Udenrigsministeriet. Han er ret typisk for en Kreds af Personer fra Egnene omkring Grænsen, som mener at tjene en god Sag ved energisk at udnytte deres Forbindelser i den rigstyske Presse til Spredning af ganske ensidige Fremstillinger vedrørende Forholdene i Grænseegnene. At forsøge at paavirke Folk af hans Støbnings vilde sikkert være haabløst.

Det vil selvfølgelig være umuligt at stoppe disse Kilder eller at hindre, at de finder Afløb nu og da paa Steder, hvor man nødig ser det. Derimod kan man gøre sit bedste for at modvirke det, og dette gøres ogsaa af Udenrigsministeriet og dets Pressetjeneste saavel som af vor Repræsentation i Udlandet i det hele taget. Disse Bestræbelser lægger man ikke an som en Jagt efter at faa det størst mulige Antal Dementier publiceret. Thi for det første er et officielt Dementi ofte et tveægget Sværd, idet man aldrig kan sikre sig imod, at det kommenteres og derved kun tjener til at forlænge og ud- dybe en Debat, som man dog ikke kan beherske, og for det andet vinder man ikke et Blads Venskab ved at søge at paatvinge det et ukærkomment Dementi, hvis dette ikke er absolut nødvendigt.

Derfor vælger man hellere den Fremgangsmaade, særlig hvor Talen er om Blade af en lidt vanskelig Orientering, at søge at overbevise dem om, at en given Fremstilling af et givet Emne har været urigtig, og at advare imod for Fremtiden kritikløst at øse af samme Kilde. Samtidig søger man paa enhver Maade at stille sig til Raadighed for saadanne Blade, som viser Interesse for at give en objektiv Behandling af de herhenhørende Emner. For at sætte vore Repræsentationer i Udlandet i Stand til at løse disse Opgaver holder Udenrigsministeriet dem stadig — særlig naar der foregaar Ting, som man kan vide, at Pressen vil og maa beskæftige sig med — forsynet med det fornødne Oplysningsmateriale.

Jeg behøver neppe at fremhæve, at Udenrigsministeriet i ganske særlig Grad lægger Vægt paa at holde vore Repræsen-

tationer nøje underrettet om alle Forhold, der angaar Sønderjylland, derunder da ogsaa om Selvstyrebvægelsen. Denne Bvægelses Ledere har jo vist en ikke ringe Sans for at appellere til den aldrig slumrende Sensationslyst hos Publikum, og det kan jo ingen forhindre dem i, naar deres egen Sømmelighedssans ikke gør det. Men nægtes kan det ikke, at de heri har faaet en — naturligvis ikke tilsigtet — særdeles virkningsfuld Bistand i den Maade, hvorpaa den danske og særlig den københavnske Presse har behandlet disse Emner, en Behandling, der undertiden har været af en saadan Beskaffenhed, at den næsten har paatvunget fremmede — derunder ogsaa herboende fremmede Bladkorrespondenter — en ganske uligevægtig Opfattelse af de virkelige Forhold.

I Anledning af det ærede Medlem Hr. Olav Olsens Bemærkninger om Udvandringen til Kanada, skal jeg udtale følgende:

Udenrigsministeriet søger til Stadighed at være de danske Udvandrere til størst mulig Nytte. Ikke alene har Ministeriets Personale til enhver Tid stillet alle Oplysninger til Raadighed for dem, der henvender sig i Ministeriet personlig eller skriftlig, idet Oplysningsarbejde af denne Art har været overladt til Tjenestemænd, som enten selv har berejst de paagældende Lande, eller som har sat sig meget nøje ind i Forholdene paa Grundlag af de talrige modtagne Indberetninger; men samtidig har de danske Repræsentationer i Udlandet søgt paa bedste Maade at yde de ankomne Immigranter Støtte og Vejledning, naar de trængte til det.

Udenrigsministeriet har i særlig Grad haft sin Opmærksomhed henvendt paa Kanada som det Land, der tiltrækker det største Antal danske Udvandrere næst efter de Forenede Stater. Som det vil være kendt, sendte man i 1923 til Kanada en Delegation bestaaende af Redaktør Chr. Reventlow og Landbrugskandidat Gormsen. De gennemrejste Landet med det Formaal at studere Indvandringvilkårene. Resultatet af denne Rejse foreligger i en Indberetning, der har været offentliggjort i „Udenrigsministeriets Tidsskrift“, og som ofte sammen med det øvrige foreliggende Materiale bruges som Grundlag for det Oplysningsarbejde, der udføres ved Modtagelsen af Henvendelser fra Folk, der tænker paa at rejse ud.

Det er rigtigt, at betydelige Landstrækninger i Kanada ejes af de to store derværende Jernbaneselskaber, som netop